

vonnis

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Parketnummer: 500.00067/19

Uitspraak: 8 april 2019

Tegenspraak

Vonnis van dit Gerecht

in de strafzaak tegen de verdachte:

N. S.,
geboren op ... te Aruba,
wonende in Curaçao, ...

Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 1 april 2019. De verdachte is verschenen, bijgestaan door zijn raadvrouw, mr. O.E. Kostrzewski, advocaat in Curaçao.

De officier van justitie, mr. R.J. Wildeman, heeft ter terechtzitting gevorderd dat het Gerecht het ten laste gelegde bewezen zal verklaren en de verdachte daarvoor zal veroordelen tot een voorwaardelijke taakstraf in de vorm van een werkstraf voor de duur van zestig uren subsidiair dertig dagen vervangende hechtenis met een proeftijd van twee jaren.

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte zal worden ontslagen van alle rechtsvervolging subsidiair dat hij een rechterlijk pardon zal krijgen.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op of omstreeks 20 december 2018, althans in of omstreeks de maand december 2018 te Curaçao, aangifte heeft gedaan dat een strafbaar feit was gepleegd, wetende dat dat feit niet was gepleegd, immers heeft verdachte toen aldaar ten overstaan van politie ambtenaar R. Anastatia, althans een ambtenaar van politie, opzettelijk en in strijd met de waarheid aangifte gedaan van en/of verklaring(en) afgelegd inhoudende computervredebreuk/hacking (onder meer) op/van verdachte's facebook account "n" en/of andere gegevensdrager(s);

(artikel 2:142 Wetboek van Strafrecht)

Formele voorvragen

Het Gerecht stelt vast dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak, dat het openbaar ministerie ontvankelijk is in zijn vervolging en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

Bewezenverklaring

Het Gerecht acht - op grond van de hierna weergegeven bewijsmiddelen wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het ten laste gelegde heeft begaan, met dien verstande dat:

hij op 20 december 2018 te Curaçao, aangifte heeft gedaan dat een strafbaar feit was gepleegd, wetende dat dat feit niet was gepleegd, immers heeft verdachte toen aldaar ten overstaan van politie ambtenaar R. Anastatia, opzettelijk en in strijd met de waarheid aangifte gedaan van computervredebreuk/hacking van verdachte's Facebook account "N. E. S."

Het Gerecht acht niet bewezen hetgeen de verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven is bewezen verklaard, zodat hij daarvan zal worden vrijgesproken.

De in de tenlastelegging voorkomende taal- en/of schrijffouten of omissies zijn verbeterd (*cursief*). De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

Bewijsmiddelen

Het Gerecht grondt zijn overtuiging dat de verdachte het bewezen verklaarde heeft begaan, op de feiten en omstandigheden die in de hierna volgende bewijsmiddelen zijn vervat en redengevend zijn voor de bewezenverklaring.

1.

Een proces-verbaal met nummer 2018050225 20181220 144821.doc van 21 december 2018, in de wettelijke vorm opgemaakt door de bevoegde opsporingsambtenaar R. Anastatia, brigadier van Politie bij het Korps Politie Curaçao. Dit proces-verbaal houdt in, voor zover van belang en zakelijk weergegeven, als verklaring van voornoemde verbalisant dat op 20 december 2018 door de verdachte aangifte is gedaan als volgt:

Vandaag in de ochtenduren waren er verschillende whatsapp berichten waarin je kon zien dat ik op de Facebook pagina van een persoon genaamd W. A. heb geschreven. Hij zou in de nachtelijke uren een verkeersongeluk hebben gekregen en zijn overleden.

Ik heb niets op de Facebook pagina van de overleden persoon geplaatst noch op het door hem geplaatste bericht gereageerd. Mijn Facebook account "N. E. S." is vermoedelijk door een voor mij onbekend persoon gehackt of gebruikt.

2.

De verklaring van de verdachte ter terechtzitting in eerste aanleg op 1 april 2019, zakelijk weergegeven:

Het klopt dat ik op 20 december 2018 een valse aangifte heb gedaan. Mijn Facebook account was, in tegenstelling tot wat ik tegenover de politie heb verklaard, niet gehackt. Ik wist dat dat niet gebeurd was. Ik heb het bericht naar aanleiding van het overlijden van W. A. zelf op Facebook geplaatst.

Verweer

De raadvrouw heeft bepleit dat de verdachte zal worden ontslagen van alle rechtsvolging. Zij heeft daartoe het navolgende aangevoerd. De verdachte heeft in een opwelling en in emotie een commentaar op Facebook geplaatst in reactie op een bericht waarin men zich erg denigrerend over hem uitliet. Naar aanleiding daarvan is de verdachte meerdere malen met de dood bedreigd. Hij durfde daarom niet toe te geven dat hij het commentaar daadwerkelijk zelf geplaatst had. Het verhullen van de waarheid was voor de verdachte de veiligste optie. Vanwege de toenemende bedreigingen nam de verdachte in zijn verklaring ook op dat zijn account was gehackt. Op dat moment was de nood (te weten het proberen te garanderen van zijn eigen veiligheid) om ook te verklaren over het hacken, groter dan het belang dat door de overtreding van de strafbepaling wordt beschermd (te weten het voorkomen van misleiding van justitie). De verdachte handelde dus in een noodtoestand en diende op dat moment een zwaarder belang: bescherming van zijn veiligheid, gezondheid en leven.

Het Gerecht overweegt als volgt.

Het verweer behoeft geen bespreking nu de aan het verweer ten grondslag gelegde feitelijke toedracht niet aannemelijk is geworden.

Uit het dossier volgt niet, zoals door de raadvrouw is betoogd, dat de verdachte de bewuste aangifte heeft gedaan omdat hij zijn eigen veiligheid probeerde te garanderen en om die reden wilde verhullen dat hij zelf het bewuste bericht had geplaatst. Uit het dossier, en dan met name uit de processen-verbaal van bevindingen opgemaakt door procureur-generaal mr. R.T. Bos en hoofdofficier van justitie mr. H.S.R de Jong, volgt dat de verdachte op hun aandringen de bewuste aangifte heeft gedaan, dit nadat de verdachte zelf aanvankelijk geen aangifte wilde doen.

Het verweer faalt.

Strafbaarheid en kwalificatie van het bewezen verklaarde

Het bewezen verklaarde is voorzien bij en strafbaar gesteld in artikel 2:142 van het Wetboek van Strafrecht. Het wordt als volgt gekwalificeerd:

Aangifte of klacht doen dat een strafbaar feit gepleegd is, wetende dat het niet gepleegd is.

Strafbaarheid van de verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten.

De verdachte is daarom strafbaar voor het hiervoor bewezen verklaarde.

Oplegging van straf

Bewezen is verklaard dat de verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan het doen van een valse aangifte.

De officier van justitie heeft gevorderd dat de verdachte daarvoor zal worden veroordeeld tot een voorwaardelijke taakstraf in de vorm van een werkstraf voor de duur van zestig uren subsidiair dertig dagen vervangende hechtenis met een proeftijd van twee jaren.

De raadvrouw heeft betoogd dat de verdachte een rechterlijk pardon dient te krijgen gelet op -kort samengevat- de geringe ernst van het feit, de omstandigheden waaronder het feit is begaan en de omstandigheden die zich na het plegen van het feit hebben voorgedaan. De verdachte is -in de visie van de verdediging- al voldoende gestraft en de zaak is niets meer dan een mediastunt van het openbaar ministerie waarvan de verdachte de dupe is geworden: het is schieten met een kanon op een mug.

Het Gerecht overweegt als volgt.

Bij de bepaling van de op te leggen straf wordt gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, op de omstandigheden waaronder het bewezen verklaarde is begaan, op de mate waarin de gedraging aan de verdachte te verwijten is en op de persoon van de verdachte, zoals een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting naar voren is gekomen. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst van het bewezen verklaarde in verhouding tot andere strafbare feiten, zoals die onder meer tot uitdrukking komt in het hierop gestelde wettelijke strafmaximum en in de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd.

Van belang is dat het in deze strafzaak niet gaat over het feit dát de verdachte een bericht op Facebook heeft geplaatst. Het gaat ook niet om de inhoud van dat bericht.

Waar het om gaat in deze strafzaak is dat de verdachte bij de politie aangifte heeft gedaan van het feit dat hij dat bericht niet had geplaatst, maar dat zijn Facebook account zou zijn gehackt. Dat is de kern.

Het doen van een valse aangifte is strafbaar omdat daardoor het gevaar bestaat dat politie en justitie misleid worden. De verdachte heeft zich daaraan schuldig gemaakt, nota bene toen hij zelf werkzaam was bij het openbaar ministerie. Het Gerecht rekent dat de verdachte zwaar aan. Het Gerecht stelt dan ook vast dat met de vervolging van de verdachte geenszins sprake is van " het schieten met een kanon op een mug", zoals de raadvrouw heeft aangevoerd.

Gelet op het vorenstaande kan van een rechterlijk pardon dan ook geen sprake zijn en is er reden om de verdachte een taakstraf in de vorm van een werkstraf van aanzienlijke duur op te leggen.

Het Gerecht houdt evenwel in verregaande mate in strafmatigende zin rekening met de grote gevolgen die een en ander voor de verdachte heeft gehad. Hij heeft zich in het openbaar moeten verantwoorden voor zijn handelen, is voorgedragen voor ontslag en het Gerecht wil wel aannemen dat de verdachte, zoals zijn raadvrouw heeft aangevoerd, permanent gestigmatiseerd is in deze kleine samenleving. Ook leeft de verdachte in permanente angst naar aanleiding van de (doods)bedreigingen die aan zijn adres zijn geuit. Hoewel dit laatste geen rechtstreeks gevolg is van het bewezenverklarde feit, zal het Gerecht hier toch in strafmatigende zin rekening mee houden alsook met het gegeven dat de verdachte niet eerder voor een strafbaar feit is veroordeeld.

Het Gerecht ziet geen aanleiding om over te gaan tot het opleggen van een (gedeeltelijk) voorwaardelijke straf omdat het geen reden heeft om aan te nemen dat de verdachte zich wederom schuldig zal maken aan het plegen van een strafbaar feit.

Het Gerecht, is na dit een en ander te hebben afgewogen, tot de slotsom gekomen dat de ernst van het bewezen verklaarde onvoldoende tot uitdrukking komt in de door de officier van justitie gevorderde straf. Het Gerecht is van oordeel dat de oplegging van een taakstraf in de vorm van een werkstraf voor de duur van 40 uren subsidiair 20 dagen hechtenis passend en geboden is. De verdachte zal daartoe dan ook worden veroordeeld.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is, behalve op het reeds aangehaalde wettelijke voorschrift, gegrond op de artikelen 1:45 en 1:46 zoals deze luiden ten tijde van het bewezen verklaarde.

BESLISSING

Het Gerecht:

verklaart wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het ten laste gelegde feit heeft begaan;

kwalificeert het bewezen verklaarde als hiervoor omschreven;

verklaart het bewezen verklaarde strafbaar en de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **taakstraf, bestaande uit een werkstraf** voor de duur van **40 (veertig) uren**, indien niet naar behoren verricht te vervangen door **20 (twintig) dagen hechtenis**.

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. A.J.M. van Gink, bijgestaan door E.G.F. Curiel (zittingsgriffier), en op 8 april 2019 in tegenwoordigheid van de griffier uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht in Curaçao.

uitspraakgriffier: